

om at sende en sag til politiet med anmodning om efterforskning og eventuel tiltalerejsning er ikke en forvaltningsretlig afgørelse. Det forudsættes, at offentliggørelse af en beslutning om at oversende en sag til politimæssig efterforskning alene sker efter høring af den relevante politimyndighed. Eventuelt vil der kunne indgås en mere generel aftale om offentliggørelse af visse sagstyper. Ved tvivl vil spørgsmålet om offentliggørelse blive forelagt den relevante politimyndighed.

Der findes dog også andre sager, hvor Det Finansielle Virksomhedsråd træffer en egentlig afgørelse, men hvor der derudover også vil kunne komme en strafferetlig sanktion på tale, og hvor det vil kunne skade den efterfølgende efterforskning, hvis rådets afgørelse offentliggøres med navns nævnelse.

Finanstilsynet offentliggør i dag principielle og vidtrækkende afgørelser i anonymiseret form. Hvis offentliggørelse med navn i en konkret sag ikke vil kunne ske, vil det fortsat være muligt for Finanstilsynet at offentliggøre afgørelsen i anonymiseret form. Det forudsætter dog, at man ikke ud fra sagens faktum med stor sandsynlighed kan udlede, hvilken virksomhed afgørelsen vedrører.

De foreslåede regler om offentliggørelse omfatter alene sager, som har været forelagt Det Finansielle Virksomhedsråd. Afgørelser i sager, som Finanstilsynet har truffet efter bemyndigelse, er ikke omfattet af bestemmelsen og vil derfor ikke blive offentliggjort, med mindre en pligt til offentliggørelse følger af forslaget til § 94. Det samme er tilfældet for afgørelser, som efterfølgende træffes af Finanstilsynet baseret på en praksis, som rådet har fastlagt.

Afgørelser, som henhører under rådets kompetence, men som Finanstilsynets direktør træffer i sager, som er af uopsættelig karakter, jf. § 7 i bekendtgørelse om forretningsorden for Det Finansielle Virksomhedsråd, vil skulle offentliggøres. Baggrunden herfor er, at afgørelsen reelt skulle have været truffet af rådet, men at de tidsmæssige rammer ikke har muliggjort dette.

Når kun rådsager offentliggøres med navn, kan det indebære, at den virksomhed, som er den første, der overtræder en bestemmelse eller som involveres i en principiel sag, må forvente, at dens navn vil blive offentliggjort sammen med afgørelsen, mens det ikke vil være tilfældet for de virksomheder, som efterfølgende begår samme overtrædelse. Disse afgørelser vil kun sjældent have offentlig interesse, fordi der ikke længe er tale om en principiel sag. På denne baggrund er det fundet hensigtsmæssigt at fastholde, at offentliggørelse alene skal ske i relation til afgørelser truffet af rådet. Det vil endvidere have store administrative kon-

sekvenser, hvis alle efterfølgende afgørelser truffet af Finanstilsynet på egen hånd også skulle offentliggøres med navns nævnelse.

Af hensyn til samarbejdet mellem de nationale tilsynsmyndigheder foreslås det, at en offentliggjort afgørelse ikke må indeholde fortrolige oplysninger, der hidrører fra lande inden for eller uden for Den Europæiske Union. Offentliggørelse kan kun ske, hvis den myndighed, der har givet de pågældende oplysninger til Finanstilsynet, giver deres udtrykkelige tilladelse hertil.

Det foreslås i *stk. 3*, at hvis offentliggørelse af en afgørelse er blevet undladt på grund af tungtvejende hensyn til virksomheden eller efterforskning, og disse hensyn efterfølgende ikke længere gør sig gældende, vil afgørelsen samt virksomhedens navn blive offentliggjort. Dette gælder dog kun i en periode op til to år efter, at afgørelsen er truffet. Baggrunden herfor er, at den offentlige interesse i sådanne afgørelser aftager kraftigt hen over tid, og af administrative årsager. På denne baggrund foreslås en grænse på to år.

Til § 94

Det foreslås i *stk. 1*, at Finanstilsynet af egen drift skal orientere offentligheden om færdigbehandlede forbrugersager, dvs. alle sager efter forslaget bortset fra kapitel 2 - 4, som er af almen interesse eller har betydning for forståelsen af reglernes anvendelse. Dette svarer til, hvad der i øvrigt gælder på det finansielle område og på Forbrugerombudsmandens område.

Ifølge *stk. 1* forudsætter Finanstilsynets pligt til at orientere offentligheden om sager, der vedrører forbrugerbeskyttelse, at sagerne har en almen interesse eller har betydning for forståelsen af reglernes anvendelse. Forud for hver enkelt offentliggørelse skal der derfor foretages en vurdering af, hvorvidt denne betingelse er opfyldt. Det skal dog bemærkes, at selv om Finanstilsynet ikke af sig selv offentliggør virksomhedens navn, vil en person, som anmoder om aktindsigt, dog kunne få navnet oplyst.

Det vil som udgangspunkt kun kunne komme på tale at offentliggøre virksomhedens navn i sager, der udtrykker en generel adfærd hos virksomheden. En række af de klager, som Finanstilsynet modtager, vedrører enkeltstående tvister mellem en kunde og en virksomhed. I disse sager foreligger der derfor typisk ikke den fornødne offentlige interesse til, at der kan ske offentliggørelse.

Ved enkeltstående overtrædelser kan det komme på tale at præcisere forståelsen af de bagvedliggende regler. Det vil for eksempel kunne være tilfældet, hvor der er tale om nye regler, som Finanstilsynet ønsker at